

Bön

Det känns understundom
som att jag står
i ett ihåligt träd;
ibland död
ibland levande,
sträcker ut min hand i världen
för att mäta temperaturen
på verkligheten.

Jag önskar verkligen
bli vän
med mig själv.

Få slippa
denna träiga tillvaro
av ihålighet.

Det har ryktats om
att trädet
skall fällas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten